

- oczywistych błędów w ocenie prowadzących do ustalenia, że kryterium „nie czyni poważnych szkód”, w odniesieniu do działalności w zakresie bioenergii leśnej gwarantuje, że ta działalność nie wyrządza poważnych szkód innym celom środowiskowym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. ⁽¹⁾;
- naruszeń prawa i oczywistych błędów w ocenie w odniesieniu do kryteriów dotyczących istotnego wkładu w adaptację do zmian klimatu;
- naruszeń prawa i błędów w ocenie w zakresie stosowania porozumienia paryskiego i Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. 2020 L 198, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2022 r. – RH i in./Komisja

(Sprawa T-596/22)

(2022/C 482/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RH, RI, RJ, RK, RL (przedstawiciel: adwokat P. Holtrop)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 czerwca 2022 r., C(2022) 3942 wersja ostateczna, pomoc państwa SA. 102454 (2022/N) – Hiszpania i SA. 102569 (2022/N) – Portugalia – dotyczącej mechanizmu dostosowania kosztów produkcji w celu obniżenia ceny hurtowej energii elektrycznej na rynku iberyjskim,
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja dopuściła się błędu w ustaleniach faktycznych, nie zrozumiałszy funkcjonowania krajowego środka pomocy państwa.

Komisja nie zrozumiała prawidłowo funkcjonowania środka w *Real Decreto-Ley 10/2022* ⁽¹⁾. Z analizy przeprowadzonej przez Komisję w zaskarżonej decyzji nie wynika, że Komisja ma świadomość, iż zwolnienie dotyczące zabezpieczonych dostaw energii elektrycznej nie obejmuje wszystkich możliwych zabezpieczeń, ponieważ w niektórych ustępach odnosi się ono do uczestników rynku hurtowego, podczas gdy w innych uznaje się, że dotyczy ono każdego zabezpieczenia. Skutkiem tego Komisja nie uwzględniła pozycji strony skarżącej i błędnie stwierdzając, że program pomocy państwa jest zgodny z prawem UE.

2. Zarzut drugi, zgodnie z którym środek przewidziany w *Real Decreto-Ley 10/2022* nie jest ani odpowiedni, ani proporcjonalny:

- mimo że mechanizm pomocy państwa jest dobrze ukierunkowany na osiągnięcie swojego celu można było zastosować inne, mniej uciążliwe środki, które nie wpłynęłyby negatywnie na pozycję strony skarżącej na rynku;
- ponadto zapobiegłyby one zakłóceniom, które są konsekwencją programu pomocy, takim jak postawienie strony skarżącej w niekorzystnej sytuacji w stosunku do konkurentów rynkowych o odmiennej strukturze zaopatrzenia w energię lub przysparzając spółce niespodziewanych zysków, za pomocą którego strona skarżąca zabezpieczyła część swojego zużycia energii elektrycznej, oraz jej klientów.

3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym środek przewidziany w *Real Decreto-Ley 10/2022* nie jest zgodny z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943⁽²⁾ oraz art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2019/944⁽³⁾:

- pomoc państwa nie jest zgodna z wyjątkami od swobodnego ustalania cen przewidzianymi w art. 5 ust. 2 dyrektywy 2019/944, ponieważ istnieje możliwość zastosowania innych, mniej uciążliwych środków;
- ponadto środek ten powoduje po stronie skarżącej nieproporcjonalne koszty dodatkowe, które zgodnie z następującym uzasadnieniem mają charakter dyskryminujący.

4. Zarzut czwarty, dotyczący dyskryminacji:

- nieobjęcie wszystkich zabezpieczeń wyłączeniem z mechanizmu dostosowawczego ma charakter dyskryminujący. Kryteria wyłączenia nie są istotne, ponieważ zarówno nabywcy na rynku hurtowym, jak i inne podmioty rynkowe są w stanie zawierać umowy w przedmiocie podobnych zabezpieczeń uzyskując równoważne umowne struktury* w zakresie dostaw energii;
- ponadto dyskryminacja jest tym bardziej istotna, że podobieństwa te wynikają z liberalizacji sektora na podstawie prawa UE. Strona skarżąca nie znajduje żadnego uzasadnienia tej dyskryminacji, ale uważają, że jest mało prawdopodobne, aby jakiegokolwiek wyjaśnienie miało charakter proporcjonalny.

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia przez Komisję uzasadnionych oczekiwań strony skarżącej.

Strona skarżąca zachowała się zgodnie ze wskazówkami i zachętami instytucji europejskich, a w szczególności Komisji. Zachowywała się zatem jak aktywne i świadome ekologicznie konsumentki i podpisały umowę z przedsiębiorstwem innym niż ich dostawca energii, które gwarantowało, że cała zużywana przez nie energia elektryczna pochodziła z odnawialnego źródła. Komisja naruszyła jednak to oczekiwanie i zatwierdziła środek, który nakładał na nich karę za stosowanie takiej umownej struktury w zakresie dostaw energii.

(¹) *Real Decreto-ley 10/2022, de 13 de mayo, por el que se establece con carácter temporal un mecanismo de ajuste de costes de producción para la reducción del precio de la electricidad en el mercado mayorista* (Dekret królewski 10/2022 z dnia 13 maja 2022 r. ustanawiający tymczasowy mechanizm dostosowania kosztów produkcji w celu obniżenia ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym).

(²) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (przekształcenie) (Dz.U. 2019 L 158, s. 54).

(³) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/944 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej oraz zmieniająca dyrektywę 2012/27/UE (przekształcenie) (Dz.U. 2019 L 158, s. 125).

Skarga wniesiona w dniu 29 września 2022 r. – RN/EUIPO

(Sprawa T-606/22)

(2022/C 482/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RN (przedstawiciel: adwokat S. Moya Felix)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego (dyrektora wykonawczego EUIPO) z dnia 4 lipca 2022 r. dotyczącej odpowiedzi na zażalenie złożone na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego na brak wypłaty dodatku edukacyjnego na rzecz skarżącego w określonych okresach oraz braku uznania prawa skarżącego do otrzymywania połowy pełnych dodatków rodzinnych (obejmujących 1/3 dodatku na gospodarstwo domowe, dodatek na dziecko pozostające na utrzymaniu oraz dodatek edukacyjny na syna skarżącego) od określonej daty;